

Arrest

nr. 302 581 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 mei 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 november 2023.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat E. VERSTRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 23 november 2023 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden afgedaan.

De beschikking luidt als volgt:

[...]

De bestreden beslissing betreft een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), die ertoe strekt te stellen dat niet de Belgische, maar andere autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat verzoeker heeft ingediend.

Uit het wachtregister waartoe de Raad toegang heeft, blijkt dat verzoeker op 23 augustus 2023 van ambtswege afgevoerd werd uit de registers. Een dergelijke beslissing wordt getroffen als de betrokkene niet op het grondgebied van de gemeente wordt aangetroffen en ook niet elders in België een adres blijkt te hebben. Verzoeker lijkt zich dan ook niet meer in België te bevinden. Verzoeker lijkt dan ook niet langer de behandeling van het verzoek om internationale bescherming in België na te streven. Hierdoor lijkt hij dan ook geen belang meer te hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

[...]"

1.2. Verzoeker richt op 24 november 2023 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/00st1, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 8 februari 2024 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Ze wijst op het feit dat er naast de schrapping uit het wachtregister, nog een aanwijzing is dat verzoeker niet in België verblijft, met name werd de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer van 31 augustus 2023 niet afgehaald. De verzoekende partij stelt nog steeds een belang te hebben. Vooreerst wijst ze erop dat zij op het moment van kennisgeving van de voormelde beslissing het centrum al had verlaten. Voorts wijst zij op de aanvullende nota die zij op 2 februari 2024 heeft overgemaakt en de stukken die zich daarin bevinden die haar verblijf in België volgens haar staven. De voorzitter overloopt de stukken, waarbij zij erop wijst dat de stukken die dateren voor de datum van afvoering van ambtswege uit het wachtregister niet dienstig zijn. Ook de stukken waarop geen datum werd aangebracht, zijn niet dienstig. Op dit alles heeft de verzoekende partij geen opmerkingen. Dan is er nog 1 stuk, opgesteld door het Rode Kruis. Het werd manueel ingevuld en bevat “30/11/2023” als datum. Dit stuk betreft net als de andere stukken een kopie. De voorzitter vraagt om het originele stuk voor te leggen om uit te sluiten dat het betrokken stuk met knip-en plakwerk tot stand kwam. De verzoekende partij repliceert dat de neergelegde kopies duidelijk zijn en dat het Rode Kruis steeds werkt met manueel in te vullen documenten. De dominus litis, zo stelt de aanwezige raadvrouw van verzoeker nog, heeft hem nog ontvangen op zijn kantoor en besluit dat het duidelijk is dat verzoeker nog aanwezig is in België. Op de opmerking van de voorzitter dat zelfs als dient aanvaard te worden dat verzoeker op 30 november 2023 in België was, hij even goed tevoren kan weggeweest zijn en vervolgens teruggekeerd zijn, heeft de verzoekende partij geen verweer. De verwerende partij stelt zich aan te sluiten bij de beschikking.”

1.4. Een verzoekende partij moet, opdat zij haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

1.5. Een belang bij een beroep gericht tegen een beslissing waarbij de Kroatische autoriteiten verantwoordelijk worden geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij en dat er finaal op is gericht te bewerkstelligen dat de Belgische autoriteiten hiervoor verantwoordelijk worden, veronderstelt haar aanwezigheid in België. Gelet op het feit dat uit het

wachtregister, waartoe de Raad toegang heeft, blijkt dat de verzoekende partij op 23 augustus 2023 van ambtswege werd afgevoerd, is er een duidelijke aanwijzing dat zij niet langer in België verblijft.

1.6. De verzoekende partij wijst op de op 2 februari 2024 via Jbox ingediende aanvullende nota waarbij zij een aantal stukken voegt die verzoekers aanwezigheid in België dienen te staven. De medische documenten van Fedasil dragen de data van 1 juni 2023, 17 mei 2023 en 19 juli 2023. Nu deze daten van voor de datum van 23 augustus 2023, de dag waarop verzoeker ambtshalve werd afgevoerd uit het wachtregister, zijn deze niet dienstig. Ook de stukken waarop geen datum is aangebracht, zijn niet dienstig. Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting, heeft de verzoekende partij geen opmerkingen. Van het laatste stuk, zijnde een kopie van een document opgesteld door het Rode Kruis op 30 november 2023, kan de verzoekende partij hiernaar gevraagd geen origineel voorleggen. De opmerking van de verzoekende partij ter terechtzitting dat de neergelegde kopies duidelijk zijn en de dominus litis verzoeker "nog heeft ontvangen" op haar kantoor waaruit zij besluit dat het duidelijk is dat verzoeker zich nog in België bevindt, zijn geenszins afdoende om verzoekers aanwezigheid op het grondgebied aan te tonen. Deze vaststelling dringt zich te meer op gezien de andere indicatie dat verzoeker niet op het Belgisch grondgebied verblijft, namelijk dat de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublin-transfer van 31 augustus 2023 niet werd afgehaald in het opvangcentrum waar deze werd betekend, niet onderuit wordt gehaald met de loutere stelling dat verzoeker bij de kennisgeving van die beslissing het centrum al had verlaten. De verzoekende partij heeft ook geen verweer op de opmerking ter terechtzitting dat zij het Belgische grondgebied kan hebben verlaten en dat zij nadien op 30 november 2023 kan zijn teruggekeerd.

1.7. Nu verzoeker er niet in slaagt aan te tonen zich nog op het Belgische grondgebied te bevinden, beschikt hij niet langer over het wettelijk vereiste belang bij zijn beroep. De beschikking blijft bijgevolg overeind.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA